

Forslag

til

Lov om fiksering af ejendomsskyld til staten.

Fremsat den 8. februar 1957 af finansministeren.

§ 1.

Stk. 1. Ny påligning af ejendomsskyld til staten skal fra og med året 1957 ikke finde sted.

Stk. 2. Den ejendomsskyld, som efter de hidtil gældende regler påhvilede ejendommene for året 1956, fikseres som ejendomsskyld for ejendommene.

Stk. 3. Såfremt en ejendom for året 1956 har været helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld til staten (og/eller den fælleskommunale udligningsfond), udgør den for ejendommen fikserede ejendomsskyld til staten den ejendomsskyld, der ville have påhvilet ejendommen for året 1956, såfremt ejendommen ikke havde været helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld til staten (og/eller den fælleskommunale udligningsfond).

Stk. 4. Såfremt den ansættelse, der er lagt til grund for beregningen af den ejendomsskyld, der svares for året 1956, senere ændres som følge af klage eller revision, finder regulering af den fikserede ejendomsskyld sted.

Stk. 5. Af den fikserede ejendomsskyld til staten afgives $\frac{11}{15}$ til den fælleskommunale udligningsfond.

§ 2.

Såfremt forskelsværdien ved en ejendomsansættelse ved 11. alm. vurdering er mindre eller ved en senere vurdering bliver mindre end 5 pct. af grundværdien, bortfalder ejendomsskylden endeligt for den pågældende ejendom.

§ 3.

Hvor forskelsværdien ved en ejendomsansættelse ved 11. almindelige vurdering eller ved en senere vurdering udviser en nedgang fra forskelsværdien ved ejendom-

mens sidst forudgående vurdering, uden at forskelsværdien er kommet ned under 5 pct. af grundværdien, og nedgangen i det væsentlige skyldes, at ejendommens areal er formindsket eller arealet er steget i værdi, skal den fikserede ejendomsskyld nedsættes endeligt med et til nedgangen i forskelsværdien svarende beløb.

§ 4.

Hvor i andre tilfælde forskelsværdien ved en ejendomsansættelse ved 11. alm. vurdering eller en senere vurdering af særlige grunde er gået ned fra forskelsværdien ved ejendommens sidst forudgående vurdering, uden at nedgangen må anses for at være af forbigående karakter, og uden at forskelsværdien er kommet ned under 5 pct. af grundværdien, kan der efter derom indgivet andragende af finansministeren tilstås en endelig nedsættelse af den fikserede ejendomsskyld. Som eksempler på nedgang i forskelsværdien af særlige grunde, der kan motivere sådan nedsættelse af ejendomsskylden, skal nævnes væsentlig nedgang af bygningernes værdi som følge af offentlige foranstaltninger eller som følge af, at forudsætningerne for den i ejendommen drevne virksomhed er faldet bort, samt væsentlig nedgang af værdien af træbestanden i skove som følge af brand, storm, svampeangreb og lignende begivenheder.

§ 5.

Stk. 1. Såfremt der fra en ejendom udskilles et areal, og en del af ejendommens bygninger eller andre til forskelsværdien hørende bestanddele medfølger, skal vurderingsrådet, når udstykningsvurderingen finder sted, ved denne foretage en særskilt ansættelse af de beløb, hvormed de enkelte

lodder indgik i forskelsværdien ved den sidst foretagne vurdering af den tidligere samlede ejendom, og den fikserede ejendomsskyld for denne fordeles da på de pågældende lodder i samme forhold.

Stk. 2. Har udstykningsvurderingen fundet sted ved 11. alm. vurdering, skal vurderingsrådet foretage en tilsvarende særskilt ansættelse som omhandlet i stk. 1.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte særskilte ansættelser kan påklages efter de i afsnit G. i lov nr. 179 af 23. juni 1956 omhandlede regler.

§ 6.

Stk. 1. Såfremt en ejendom i sin helhed eller samtlige de på ejendommen værende bygningers grund, gårdsplads og have er fritaget for grundskyld til staten i henhold til lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme, skal den fikserede ejendomsskyld til staten ikke erlægges, så længe fritagelsen for grundskyld består.

Stk. 2. Såfremt de på ejendommen værende bygningers grund, gårdsplads og have er delvis fritaget for grundskyld i henhold til lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme, fritages kun for den del af den fikserede ejendomsskyld til staten, som svarer til den givne fritagelse for grund, gårdsplads og have.

Stk. 3. Finansministeren kan tilstå hel eller delvis fritagelse for den fikserede ejendomsskyld til staten, der påhviler bygninger, der er vurderet som bygninger på fremmed grund, i de tilfælde, hvor de pågældende bygninger ville have været helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld til staten i henhold til bestemmelserne i stk. 1 eller 2, såfremt de ikke havde været vurderet som bygninger på fremmed grund.

§ 7.

Stk. 1. I tilfælde, hvor en bygning ved deklaration fra ejeren er underkastet bestemmelserne i § 7 i lov nr. 137 af 12. marts 1918 om bygningsfredning, kan finansministeren tilstå hel eller delvis fritagelse for så stor en del af den fikserede ejendomsskyld

til staten, som forholdsmæssigt falder på den fredede bygning.

Stk. 2. En ejendom, hvortil der hører frugtplantage på 2 000 m² eller derover, og som i året 1956 har været helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld til staten i henhold til § 2 i lov nr. 189 af 11. juni 1954 om beskatning af frugtplantager, er fritaget for så stort et beløb af den fikserede ejendomsskyld til staten, som svarer til det skattebeløb, der som følge af fritagelsen ikke skulle erlægges i 1956.

Stk. 3. En ejendom, der i året 1956 har været helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld til staten i henhold til bestemmelserne i lovgivningen om byggeri med offentlig støtte, er for den resterende del af den i henhold til vedkommende lovbestemmelse fastsatte fritagelsesperiode fritaget for så stort et beløb af den fikserede ejendomsskyld til staten, som svarer til det skattebeløb, der som følge af fritagelsen ikke skulle erlægges i 1956.

Stk. 4. En ejendom, der i året 1956 har været helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld til staten i henhold til bestemmelserne i lov nr. 174 af 1. maj 1923 om beskatning af hedeplantager, er for den resterende del af den i henhold til vedkommende lovbestemmelse fastsatte fritagelsesperiode fritaget for så stort et beløb af den fikserede ejendomsskyld til staten, som svarer til det skattebeløb, der som følge af fritagelsen ikke skulle erlægges i 1956.

§ 8.

I øvrigt har det sit forblivende ved de i lovgivningen hidtil gældende regler for ejendomsskyld til staten.

§ 9.

Finansministeren fastsætter de nærmere regler for denne lovs gennemførelse og bemyndiges til at afholde den til lovens gennemførelse nødvendige udgift.

§ 10.

Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

I folketingsåret 1955-56 fremsattes forslag til lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme (lovforslag nr. 83). Af forslaget bestemmelser blev alene afsnittet om vurdering og vurderingsmyndigheder vedtaget, og disse bestemmelser gennemførtes ved lov nr. 179 af 23. juni 1956.

I indeværende folketingssamling blev i efteråret 1956 fremsat forslag til ændring i ovennævnte lov nr. 179 af 23. juni 1956 om vurdering af landets faste ejendomme (lovforslag nr. 40), hvorved bl. a. blev foreslået regler om fiksering af ejendomsskyl-

den til staten. Samtidigt fremsattes forslag om fiksering af den kommunale ejendomsskyld.

Nærværende lovforslag om fiksering af ejendomsskyld til staten går ud på en gennemførelse af de i efteråret 1956 foreslåede regler om fiksering af ejendomsskyld til staten, dog således at de foreslåede regler om nedskrivning af det oprindeligt fikserede beløb efter hver almindelig vurdering ikke er medtaget. I øvrigt kan der henvises til de i forbindelse med lovforslag nr. 40 fremsatte bemærkninger.